

**Ανατροπή της έννοιας του πανεπιστημιακού ασύλου
του Γιώργου Τσιάκαλου**

«Οι παράγραφοι 4 έως 6 του άρθρου 2 του Ν. 1268/1982 καταργούνται». Με την παραπάνω φράση, που εμπεριέχεται στο προσχέδιο νόμου, δικαιώνονται πλήρως οι φόβοι της πανεπιστημιακής κοινότητας ότι η κυβέρνηση ενδιαφέρεται να καταργήσει το πανεπιστημιακό άσυλο. Η προσπάθεια του υπουργείου να εστιάσει τη σχετική συζήτηση στο ακαδημαϊκό όργανο που θα επιφορτιστεί με την τήρηση του ασύλου, αποδεικνύεται ότι είναι εκ του πονηρού, καθώς η μεγάλη αλλαγή συνίσταται στην καθολική ανατροπή της έννοιας του πανεπιστημιακού ασύλου.

Στο ισχύοντα νόμο το άσυλο υπηρετεί «την κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελεύθερης επιστημονικής αναζήτησης, και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών», και «συνίσταται στην απαγόρευση επέμβασης της δημόσιας δύναμης στους χώρους των ΑΕΙ χωρίς την πρόσκληση ή άδεια του αρμόδιου οργάνου». Αντίθετα, στο προσχέδιο νόμου, που δόθηκε χθες στη δημοσιότητα, το άσυλο θεσμοθετείται «για την προστασία του δικαιώματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία όλων ανεξαιρέτως των μελών των ΑΕΙ» απέναντι σε «οποιοδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει». Με δυο λόγια, η βουερή αντίρρηση των φοιτητών σ' έναν αυτάρεσκο καθηγητή, η μετατροπή ενός μαθήματος σε συζήτηση για ένα σημαντικό επίκαιρο πολιτικό θέμα ή ο ισχυρισμός ενός κηπουρού ότι παρεμποδίζεται στην εργασία του θα αποτελούν πλέον, σύμφωνα με τη θέληση της κυβέρνησης, γεγονότα που δικαιολογούν την εισβολή της αστυνομίας στο πανεπιστήμιο. Και ας μην αναφερθούμε καθόλου στις περιπτώσεις απεργιών και καταλήψεων.

Στο πλαίσιο αυτό η συζήτηση για το όργανο που θα επιφορτιστεί με την τήρηση του ασύλου δεν έχει νόημα, καθώς αυτός ο νέοκοπος και ανιστόρητος ορισμός του πανεπιστημιακού ασύλου μετατρέπει αυτομάτως τα μέλη του οποιουδήποτε οργάνου σε απλούς μεταβιβαστές προς την αστυνομία της εκάστοτε καταγγελίας ότι κάποιος, δήθεν, παρεμποδίζεται «στη γνώση, στη μάθηση και στην εργασία». Αλλιώς τα μέλη του οργάνου θα έχουν να αντιμετωπίσουν πειθαρχικές και ποινικές διώξεις για παράλειψη καθήκοντος.

Ουσιαστικά ολόκληρο το νομοσχέδιο διακατέχεται από μια λογική υπονόμησης της αυτοτέλειας του πανεπιστημίου και της ακαδημαϊκής ελευθερίας. Με αυτή τη λογική στο προσκήνιο η ησυχία, την οποία επιζητούμε όσοι υπηρετούμε από πεποίθηση το

πανεπιστήμιο, δεν πρόκειται να έλθει. Γι' αυτό ας θεωρήσουμε το συγκεκριμένο κείμενο ωςάν να μην έχει υπάρξει -“non paper”.

Δημοσιεύτηκε στον ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟ στις 22 Ιουνίου 2006